

Papers de Llevant

(Confinats)

Nota editorial

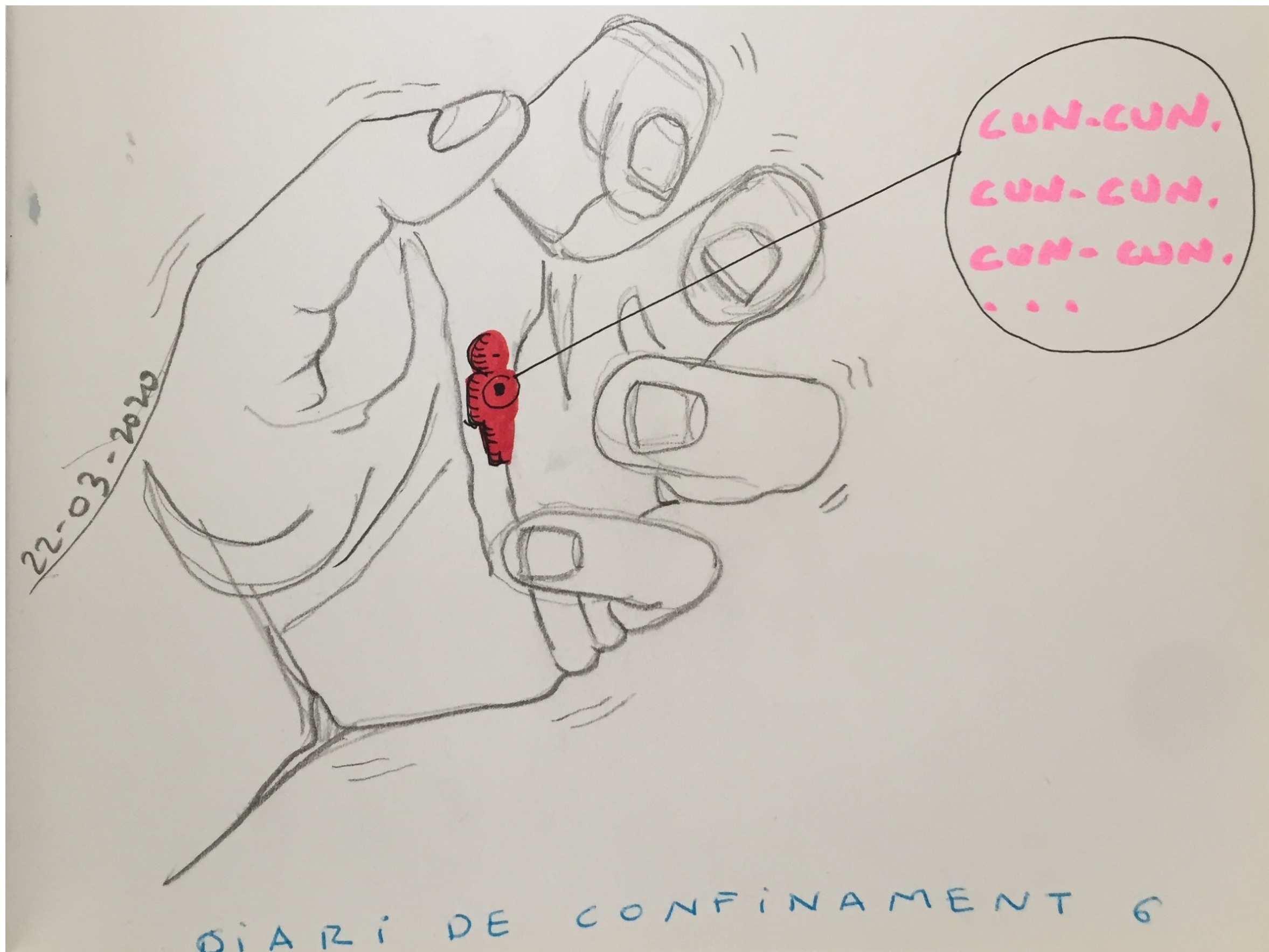
En la quietud de qui mira l'horitzó des del seu propi confinament, un pot trobar a vegades espai per a la reflexió, inspiració i expressió del seu sentir.

Aquest és el recull de vivències, moments, estats d'ànim, reflexions i creacions en temps realistes i “surrealistes”. Moltes gràcies a totes les persones que hi han col·laborat.

Comissió de Normalització Lingüística

Figura en una finestra (Salvador Dalí, 1925)

Iolanda Aduart, Diari de Confinament.

MO MARE

Petit homenatge a una gran generació

-Vull sortir!

-Mo mare, no podeu sortir!

-I per què? Qui ho diu?

-El president del govern, mo mare. Ningú no pot sortir, és molt perillós.

-Estem en guerra, fill meu? És açò, és ver?

-No, mo mare, no estem en guerra, però hem de quedar a ca nostra, no podem anar as carrer.

-Tu no m'ho vols contar perquè passes pena per jo, però jo sé què està passant...

He vist passar els camions! He vist passar els soldats! Tenc més de 90 anys, fill meu, i de guerra, ja en vaig passar una...

Sonia Tur Martí

CONFINARTS: Joaquina Candado, de Goya

Musa: Maica Pons

23-3-20

... Epidemia = neguit = preocupació = incertesa =
decisió = pandèmia = risc = casa = tancat =
moviment = decisió = treball = novetat =
repte = aïllament = humor = responsabilitat =
sentit comú = vincles = junts = amistat =
canvi = oportunitat = resiliència = rutina =
horari = moviment = cuidar = dubtes =
informació = mentides = individualisme =
egoisme = generositat = comunitat = amor =
buit = autoritat = empatia = cuinar =
viure = compartir = contacte = interior =
recluc = inspiració = construir = renèixer =
por = emoció = agrament = reconeixement =
unió = netejar = dormir = somiar = desconnectar =
connectar = valentia = estimar = enyorar =
enfrentar = obeir = excepció = alerta = ...

TIEMPO CONFINADO

Y hallaremos la certeza de saber,
cuando regresemos a las calles
y nos encontremos de nuevo,
que seguimos vivos
y que el
tiempo
esta
vez,
sí
así,
este
tiempo
nuestro, en el
que seguimos vivos,
nos dará la certeza de saber,
cuando regresemos a las calles,
que nuestra única riqueza es la vida.

Eva Arroyo

Iolanda Aduart, *Diari de Confinament*.

Alguns bons pensaments i els millors moments durant el confinament

Són ja molts dies que duem en aquesta nova, diferent i estranya situació i, des del començament, hi han tingut cabuda sentiments i emocions de tot tipus. El meu estat anímic ha anat amunt i avall com si circulés per una muntanya russa. Però m'he proposat pensar en tots aquells moments i fets agradables, divertits, diferents, sorprenents, gratificants, ..., que m'han fet sentir alegra, contenta, feliç, orgullosa, ...

Sí, vull pensar i compartir tot el positiu que també ha tingut i té el meu confinament.

Així que començaré:

El sentiment d'orgull de formar part del claustre del Cap de Llevant que, des del dia zero, hem treballat per adaptar-nos a la nova manera de dur a terme la nostra tasca educativa, superant mil entrebancs, adequant-nos a les diferents instruccions que ens han anat arribant, enginyant-nos-les per muntar les classes i fer-les atractives, posant en pràctica noves aplicacions i eines informàtiques, fer les mil i una per contactar amb l'alumnat i tantes altres coses.

La gran admiració i satisfacció per la resposta positiva de la major part de l'alumnat, per la seva capacitat d'adaptació i d'aguant, ... i si no des del dia zero, sí des de l'1.

La gratitud cap a les meves companyes i companys de departament que han respost a totes i cadascuna de les meves demandes com a cap de departament.

L'agraïment i estima cap a les companyes i companys que m'han transmès la seva confiança, suport, comprensió i m'han ajudat a superar els moments en que tot se m'ha fet muntanya amunt.

El superar o empassar-me el sentit del ridícul a l'hora de gravar vídeos, perquè el motiu s'ho mereixia.

L'alegria de conversar amb persones estimades que, tal vegada, feia temps amb qui no havies contactat.

La il·lusió de les videotrucades de diumenge amb la Big family, que m'han ajudat a no sentir-me tan distanciada.

El fet de sentir-se acompanyada, cada cap de setmana, amb les videotrucades del grup d'amigues i amics, compartint estones agradables, divertides, entranyables i, com no, fent el gintònic i brindant a través de la pantalla.

La diversió de preparar l'ARTchallenge o ESTATUINGchallenge, per compartir-lo amb els amics i riure una estona. I admirar la creativitat, originalitat i fantàstica posada en escena, al veure les obres d'art de tot@s.

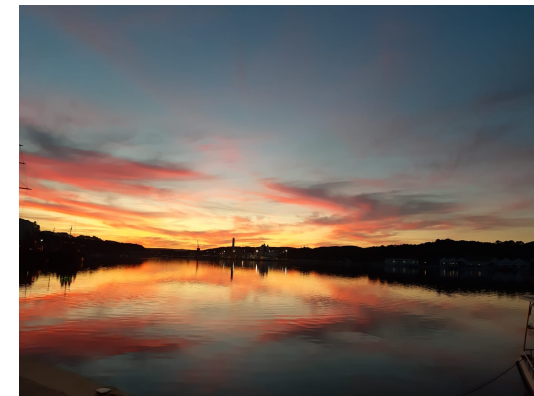
A més a més, estic contenta perquè he tornat a fer servir la bicicleta estàtica que duia uns quants anys oblidada. He de dir que, des que ens deixen sortir, prefereixo anar a caminar i la torno a tenir arraconada.

I com no, em sento orgullosa de la meva constància en fer exercici físic, sobretot, perquè mai m'ha agradat fer gimnàstica, però sé que és bona per la salut. Ara bé, he de confessar que alguns dies m'ha fet molta vessa i m'he donat "vacances". La veritat és que amb el calendari de rutines de María Martínez, que al clicar et connecta als seus vídeos de YouTube, ha resultat més agradable.

I un dels grans i feliços moments, l'arribada del dissabte 2 de maig! Després de més de 50 dies sense poder sortir, només per anar a comprar o visitar a ma mare, vaig poder anar a fer una caminada pel port! De bon matí, amb un somriure d'orella a orella, vaig sortir de casa i directa cap allà. Amb tothom amb qui et creuaves, comparties l'alegria d'una mica de llibertat. I quina il·lusió trobar-te a persones conegudes, poder conversar amb elles cara a cara, encara que mantenint les distàncies. Sí, crec que és un d'aquells moments que no oblidaré. Com tampoc, aquell mateix dia, l'espectacular posta de sol a la vorera de la mar.

Un altre molt esperat moment, el primer sopar amb les amigues i amics, gaudint de la retrobada en una agradable terrassa.

Sí, són tots aquests pensaments positius i situacions agradables les que vull recordar i amb les que em vull quedar!

Posta de sol, des del port, dia 2 de maig

Esmeralda Miquel

ESTATUING CHALLENGE

Musa: Esmeralda Miquel

Las mujeres más bellas no siempre están en una revista, ni en concursos de belleza.

Yo las veo todos los días por la calle, llevando a sus hijos al colegio, tirando del carrito de la compra, llevando los cochecitos de sus nietos, paseando a sus perros, riendo con las amigas sentadas en una terraza.

Las mujeres más fuertes que he conocido no están ni estarán en récord Guinness, ellas se levantan temprano para poner lavadoras y hacer la comida antes de ir a trabajar, las mujeres más inteligentes que he conocido no tienen Másters ni carreras ni han recibido premios, las he visto hacer cuentas para llegar a fin de mes, ahorrando para comprarse algún capricho y leyendo los pensamientos de sus hijas adolescentes.

Seguro que las mujeres que más curan no son licenciadas en medicina, yo las he visto curar heridas en la rodilla al caer, las he visto abrazar y colocar el alma, darte la mano y cobijarte.

Tuve la gran suerte de conocer a una mujer que es un ángel de la guarda, esa mujer en unos minutos era capaz de convertirse en la más bella de las mujeres. Ella tenía nombre propio, pero yo la llamaba mamá.

Manoli Jiménez

CONFINARTS: La toilette, de Toulouse Lautrec (1896)

Musa: Mar Lluch

No tenim gaire temps. L'evolució s'està acabant. Potser li quedin poc més de dos o tres segles. Les darreres espurnejades de les molècules creadores de la vida estan plantejant una de les seves últimes jugades aleatòries. L'atac ha estat i és encara ferotge. Ho han fet tal com ho han fet sempre, mutant i lluitant per la seva reproducció i existència.

La naturalesa ha de menester sempre d'aquests atacs casuals per a aconseguir evolucionar. I una casualitat ha volgut, que en vida nostra, un tros de molècula d'ARN mal feta però amb un enorme esperit de supervivència hagi saltat a cercar les eines per a reproduir-se i les ha trobat dins les nostres cèl·lules. L'èxit ha sigut inusual.

Tot li ha sortit molt bé a aquesta molècula petita i jugadora. Necessita dels altres éssers vius per a poder desenvolupar-se. No serà mai conscient de la seva existència i actúa sense por. I la nostra medicina l'anirà derrotant aprofitant-se del millor remei que existeix contra aquest virus. És el nostre sistema immunitari, és el nostre organisme.

Quan aquesta molècula va tirar el dau per a començar a jugar, l'acció de la nostra medicina més tecnològica va evitar que només sobrevisquessin els organismes amb una genètica especial i resistent. El benefici de tenir aquesta cadena genètica és la de poder seguir vius sense cap ajuda extraordinària. Però l'actuació decidida i conjunta de tota la societat ha volgut sense gaire oposició que tots siguem organismes iguals i que no siguin eliminats els que no podrien haver guanyat tot sols al virus, encara que a molts no hem pogut ajudar.

Si volem seguir dominant a la casualitat, la ciència mèdica haurà de millorar la seva part de ciència i fugir del seu origen

artèsà i on encara sembla que està vivint: Emprem els procediments que funcionen! No emprem els tractaments que no funcionen! I transmetem tot aquest coneixement, que si ens funciona, als altres. D'aquesta manera probablement també els funcionarà. Tothom estarà content encara que no sapiguem exactament el perquè.

I ja fa estona que la humanitat ha descobert que podem patir més atacs estadístics, no conscients. Moltes espècies han desaparegut abans pel mateix motiu. Tenim molta sort de viure al lloc de l'univers que vivim i que permet la nostra existència casual.

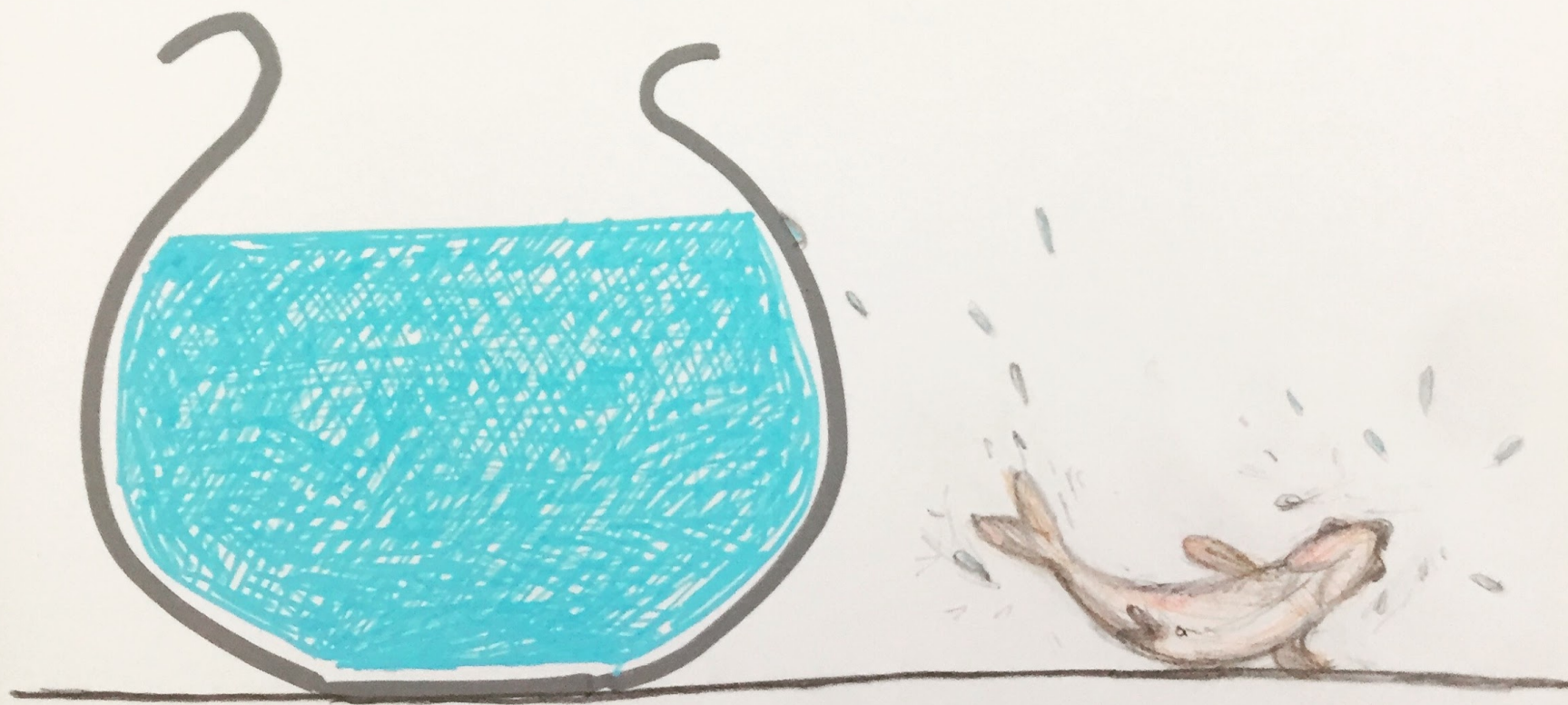
Hem de canviar el nostre món. La vida és important perquè és dels pocs conjunts de reaccions químiques que cerquen l'ordre a partir del desordre. Però en ella és imprescindible que la nostra espècie, perduri a l'univers. És la única espècie que és conscient de la seva existència i la única amb demostrar una necessitat exagerada de voler saber.

Per això haurem de renunciar al defectes innats de l'evolució i que no ens deixen ser objectius en les nostres decisions com a espècie. Hem d'evolucionar però sense emprar la casualitat.

I ja podem començar, no ens queda gaire temps.

Toni Sans

DIARI DE CONFINAMENT 32

Iolanda Aduart, Diari de Confinament.

PERSONOTA

En la sèrie "HOMENOTS" Josep Pla capgira el sentit despectiu que té aquest terme i fa un recull de semblances d'homes que han forjat la cultura, la política i l'economia modernes a Catalunya.

De segur seria interessant entrar en la discussió de si el títol de la sèrie es posa considerant que les persones importants han estat homes o la mateixa concepció Planiana d'**home** només contempla el gènere masculí. Però com va dir un altre homenot (corrupte, en aquest cas), això no toca.

Per parlar de la figura que ara ens interessa hem d'aclarir primer que, com Pla, volem que el terme PERSONOTA tingui, a partir d'ara, el significat contrari al real. El terme ha d'incloure persones sobre les quals val la pena parlar degut a la seva importància, significat, plantejament professional, implicació en la feina, etc. No ens importa, doncs, que la persona sigui home o dona. El que ens queda (el que ens quedarà) a partir d'ara és el record del què ha fet.

Perquè, tot i haver fet una estada curta al centre, val la pena parlar sobre el que la nostra PERSONOTA ha **fet** i **desfet**.

Ha **fet** molta feina, s'ha implicat com poca gent en les tasques tutorials, departamentals, fins i tot han **fet** ràbia les seves altes capacitats i el fet de tenir-ho tot més aclarit que ningú (i abans que ningú). Ha **fet**, també, els possibles per a que la seva feina passés desapercebuda, per fer creure que feia només el que havia de fer i que l'empresa per la que ha fet feina fins ara era igual per tot, independentment d'allà on es feia.

Però això últim no ho ha aconseguit. Haver vist com es guanya l'alumnat durant les primeres setmanes de cada curs, com en segueix l'evolució, com controla els "tempos" de classe, com generosament genera material, com ajuda a qui es deixa ajudar no deixa indiferent.

Ha **fet** moltes estones de riure. Amb un humor ràpid, esmolat, sà, sempre a punt, indicador de la seva intel·ligència.

Però ha **fet**, sobre tot, amics. Amigues i amics als qui agradarà ser anomenats com a AMIGOTS (aquí encara no hi ha terme inclusiu!) en el cas que el sentiment sigui recíproc.

De la banda del **desfer**, ha intentat lluitar contra els vicis i conflictes endèmics que pot detectar en un centre una persona que ha estat en molts i arriba al darrer després d'anys que aquest estigui en funcionament. La seva activitat, discreta en aquest sentit, no ha tingut massa èxit i ens deixa amb els mateixos que teníem (i tenim). Però ens deixa més conscients i amb una opinió sobre com enfrontar-los.

Parlar del següent tret que caracteritza la nostra PERSONOTA ens delatarà el seu gènere. La seva veu de baix profund el significa. La seva afició a l'òpera ens ha permès sentir-lo cantar en ocasions especials, el seu riure surt de molt dins, retrona i s'encomana.

Per si anem una mica despistats, aclarim que parlem de **Toni Sans**. Que se'n va, que ens deixa (esperem que no del tot!). Ens deixa confitats com confitat ha estat ell durant uns mesos. I ens deixa sorpresos de que ja s'hagi acabat.

Convençuts que podria continuar molt més temps ell ja ens ha anat preparant el camí per a que ens hi puguem fer a la idea.

És curiós veure com ell mateix s'ha anat preparant el camí; com ha anat dient no a emprendre nous reptes que li feien il·lusió per evitar que l'embranchida el fes reflexionar i no aturar fins d'aquí uns anys.

I l'hem sentit remugar, l'hem sentit queixar-se. De vegades amb raó, de vegades sense. Però fins i tot el seu remugar em fa venir al cap una imatge curiosa:

Per què, algú té algun dubte que rere aquesta façana s'hi amaguen grans PERSONOTES?

Que et vagi bé, que xalis molt. Que t'ho has ben guanyat. Pensa a passar pel centre de tant en tant. Ja saps quan són

els patis i t'agrada estar al cas del que passa.

P.S: Pensa que ja no hauràs de demanar hora a l'ictiòleg!!.

Temps de Meditació

Temps d'oportunitats...

Meditaré en
la
respiració

1.

2.

3.

4.

5.

GESTIB2.0

6. "Y es que al ritmo de
Stay Homas bailan hasta
las palomas..."

Serà millor que em relaxi...

Iolanda Aduart, Diari de Confinament.

La nostra súper-súper secretària Sonia comença una nova etapa. Sort i ventura!

I per acabar, un petit homenatge

In memoriam Pau Donés de “Jarabe de Palo”:

<https://youtu.be/hE6CsyWv8Zs>

BON ESTIU!